

Arrest

nr. 334 667 van 20 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 3 januari 2025 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 april 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 23 mei 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en tot de Bakongo etnie te behoren. U hangt het pinksterkerk geloof aan. U bent geboren op 23 maart 2002 in de stad Luanda van de gelijknamige provincie. U was foto- en videograaf en grafisch designer en werkte met sociale media.

In 2018, na de verdwijning van uw vader trok u in bij uw oom D.. Hij werd in september 2020 in zijn huis neergeschoten door onbekenden. U kreeg bedreigingen en dacht dat u hetzelfde lot ging ondergaan. U diende klacht in, maar de zaak werd nooit onderzocht. Hierna ging u samenwonen met uw jeugdvriend P., die u soms hielp bij werkopdrachten. In 2022 maakte u een video op YouTube waarin u de onrechtvaardigheid van uw zaak en de situatie in Angola aankaarte. In minder dan twaalf uur werd de video offline gehaald en kreeg u steeds meer bedreigingen. Op 18 mei 2023 liep u met P. over straat wanneer jullie beschoten werden en P. stierf door een kogel. Zijn familie had u gevraagd om tegen de daders te getuigen in de rechtbank. U werd opnieuw bedreigd en besloot niet te gaan, waarop de familie van P. u eveneens begon te bedreigen. U vroeg advies aan uw baas N., die u adviseerde en hielp om het land te verlaten.

Op 2 oktober 2024 verliet u Angola met het vliegtuig en een Portugees visum. U verbleef twee weken in Portugal waarna u verder reisde via Spanje en Frankrijk naar België, waar u in oktober 2024 aankwam en op 3 januari 2025 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de autoriteiten en de politie, omdat u weet dat zij de daders zijn van de moord op uw oom en P..

Ter staving van uw asielmotieven legt u volgende documenten neer: uw Angolese identiteitskaart, de Angolese identiteitskaart van P., de overlijdensakte van P., het arrest in verband met P.'s overlijden en een filmpje van uw oom zijn verwondingen.

Uw vader K.P. (CG 23/XXXXX) bevindt zich eveneens in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door de autoriteiten en de politie, omdat u weet dat zij de daders zijn van de moord op uw oom en uw vriend P. (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 28.04.2024, hierna CGVS, p.15).

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties, belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. **U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen** bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo **gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas**. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook **documenten over zijn identiteit** en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

U legt **ongeloofwaardige verklaringen** af met betrekking tot uw paspoort.

- U stelt uw paspoort te hebben verloren op de grens met Spanje. Uw paspoort zat in uw reistas, samen met verschillende kleren en andere relevante documenten (CGVS, p.11). U deed geen aangifte, omdat het voor u enkel maar meer problemen zou bezorgen (CGVS, p.11). Het is niet geloofwaardig dat u geen aangifte deed van het verlies van uw paspoort, aangezien het gaat om een waardevol identiteitsdocument.

- U stelt eerst dat u naast uw paspoort, verzekering, vaccinatiekaart en vliegticket geen andere documenten nodig had om te reizen (CGVS, p.12). Slechts wanneer u expliciet de vraag wordt gesteld of u een visum nodig had, geeft u toe dat u een visum voor Portugal bezat (CGVS, p.12).

- U stelt niet naar de ambassade te zijn geweest of vingerafdrukken te hebben gegeven. N. had alles geregeld in verband met uw vertrek (CGVS, p.12). Dit is echter niet in lijn met de procedures die doorlopen moeten worden om een Schengenvisum te bekomen. Het is daarbij verplicht om biometrische gegevens zoals vingerafdrukken te laten nemen om een visum aan te vragen bij een ambassade. Gezien de noodzaak van biometrische gegevens moet u een visum dus in persoon aanvragen.

- U stelt eerst een paspoort te hebben sinds 2023-2024. Onmiddellijk komt u op uw antwoord terug en stelt u dat u geen paspoort had omdat u de middelen niet had. Later verklaart u echter dat u al sinds jongs af aan een paspoort had, omdat uw vader wou dat al zijn kinderen administratief in orde waren (CGVS, p.11-12). Dit doet vermoeden dat u mogelijks weldegelijk al eerder Angola verliet, in tegenstelling tot wat u beweert.

U bent **tegenstrijdig** over hoe u uw paspoort kwijtraakte.

• Op het CGVS stelt u uw paspoort te zijn verloren aan de grens met Spanje (CGVS, p.11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u uw paspoort te zijn verloren bij uw aankomst in Portugal (Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 07.04.2025, hierna DVZ, p.10).

Deze vaststellingen met betrekking tot uw paspoort doen vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, omdat deze mogelijks informatie bevat met betrekking tot in- en uitreisdata en stempels die niet overeenstemmen met uw verklaringen.

U liet na een cruciaal element te vermelden bij de DVZ.

• Na de dood van uw oom postte u een video op YouTube waarin u aankaart dat zijn zaak niet werd onderzocht en er dus geen rechtvaardigheid is in de zaak van uw oom (CGVS, p.14). U werpt eveneens een kritische blik op de democratie in Angola (CGVS, p.17). Door deze video kreeg u meer bedreigingen wat geleid zou hebben tot de dood van uw vriend P. (CGVS, p.14). Nochtans stelt u aan de start van het onderhoud dat u de essentie van uw motieven kon meedelen, u alle belangrijke gebeurtenissen kon vertellen desondanks dat u niet uitgebreid op alles kon ingaan (CGVS, p.3; CGVS-vragenlijst, p.2). Dat u niet uitgebreid op alles kon ingaan is echter geen verschoningsgrond voor het niet vermelden van dit element aangezien dit een **cruciaal gegeven** is in uw verhaal. U geeft hiermee de indruk dat u dit gebruikt om uw verhaal aan te dikken.

• Het is bovendien opmerkelijk dat al uw belangrijke documenten en bewijzen, zoals uw paspoort en de harddisc waarop de video in kwestie en de dreigberichten te zien zijn, zich bevonden in de reistas die u kwijtraakte (CGVS, p.11,18,19). Dat maakt het des te vreemder dat u geen aangifte deed van het verlies van uw reistas (CGVS, p.11).

Uw kennis met betrekking tot uw oom, zijn politieke activiteiten, zijn vervolging en zijn dood laat te wensen over – zeker rekening houdend met uw verklaringen dat u bijna twee jaar bij hem zou ingewoond hebben – tot aan zijn beweerde overlijden (sinds 2018). U stelt dat uw oom vervolgd en gedood werd omwille van zijn politieke activiteiten (CGVS, p.7).

• Zo kan u zo goed als niets vertellen over zijn beweerde politieke activiteiten:

o U stelt dat uw oom de functie 'hoofd van de afdeling van de betogingen' bekleedde. U weet echter niet wat het takenpakket van uw oom inhield (CGVS, p.8).

o U weet dat uw oom actief was voor het FNLA, waar dit voor staat weet u niet (CGVS, p.8,6).

o U stelt dat uw oom altijd naar manifestaties ging of deelnam aan vergaderingen, maar stelt tegelijk dat u altijd dacht dat hij ging werken (CGVS, p.8).

o U stelt dat enkel (zijn vriend) H. op de hoogte was van zijn politieke activiteiten, maar weet niet hoe de autoriteiten hiervan op de hoogte raakten (CGVS, p.16).

o Over zijn politieke visie kan u enkel verklaren dat hij streed voor de democratie door te betogen, maar kan u verder niet in detail treden (CGVS, p.16).

o Het enige wat u kan vertellen over de beweerde activiteiten van uw oom heeft u vernomen van diens vriend 'H.' wat zoals gezegd niet geloofwaardig overkomt aangezien u toch twee jaar heeft samengewoond met uw oom. Dit laatste in acht nemend is het niet aannemelijk dat uw verklaringen over uw ooms beweerde politieke activisme zo pover zijn.

• Verder weet u evenmin veel te vertellen over de dood van/aanslag op uw oom in 2020:

o U weet niet door wie uw oom werd gedood (CGVS, p.7,15). U vermoedt dat het agenten waren, maar weet dit niet met zekerheid. Dit is vreemd aangezien u achteraf wel een klacht neerlegde (CGVS, p.8).

o U weet niet of uw oom gekend was bij de politie (CGVS, p.8).

o U weet niet wat specifiek aanleiding gaf tot uw ooms dood (CGVS, p.16).

o U stelt dat uw oom vervolgd werd voor zijn overlijden omwille van zijn politieke activiteiten, maar kan slechts één concrete aanval opnoemen uit 2016 of 2017, en kan hier ook weinig over vertellen (CGVS, p.16).

o U weet niet waar uw oom is aangevallen of door wie (CGVS, p.16).

Aangezien u verklaart dat de vervolging van uw oom en zijn dood die hieruit voortvloeide, rechtstreeks aanleiding gaven tot de video die u (twee jaar later) publiceerde kan van u verwacht worden dat u over deze beide aspecten voldoende informatie en details kan geven. Dat u hier niet in slaagt zet reeds uw geloofwaardigheid op de helling.

U legt verder erg oppervlakkige verklaringen af met betrekking tot de video in kwestie en spreekt uzelf op verschillende momenten tegen.

• Het is opmerkelijk dat u pas na twee jaar besloot een filmpje te maken over de gebeurtenis met uw oom. U stelt hierover dat u in 2022 merkte dat u veel volgers had en op die manier hoopte dat het onderzoek zou heropend worden (CGVS, p.17).

• U stelt dat u voor de video over uw oom ook al eerder video's maakte die kritische content over de Angolese autoriteiten bevatten (CGVS, p.17). Hoe het kan dat u dan eerder geen bedreigingen kreeg, komt volgens u omdat u slechts 2000 volgers had en uw volgersaantal na de video steeg tot 140.000 volgers, terwijl u eerder nog verklaarde dat u besloot de video te posten net doordat u zo'n groot bereik had (CGVS, p.17,19).

• U stelt in de video kritische uitingen te doen over de Angolese democratie en autoriteiten. Specifiëren doet u dit echter niet en u komt niet verder dan dat er veel onrechtvaardigheid is voor de bevolking en dat machtshebbers er niets aan doen (CGVS, p.17).

- U legt zoals hierboven aangehaald geen enkel materieel bewijs neer van de door u vermelde video die uiteindelijk geleid zou hebben tot uw vlucht uit het land.

Het CGVS merkt volgende zaken op in verband met uw beweerde persoonlijke bedreigingen.

- U stelt dat u na de aangifte bij de SIC, de Serviço de Investigação Criminal, bedreigd werd – in 2020. De bedreigingen kwamen aan de lopende band (CGVS, p.18,19). Dit betekent dat u na de eerste bedreiging **nog vier jaar in Angola verbleef**.
- Bij de DVZ stelt u dat u nooit fysiek werd bedreigd en dat ze u enkel kwamen zoeken (zie CGVS-vragenlijst, p.2). Voor het CGVS verklaart u dat u eenmaal fysiek werd aangevallen nadat u onderweg was van uw werk (CGVS, p.19).
- U weet bovendien niet eens wie u bedreigt, maar bent anderzijds zeker dat het agenten zijn (CGVS, p.18). U dan gevraagd hoe u hier zo zeker van kan zijn, stelt u dat de burens politieagenten hadden gezien en omdat het privé-nummers zijn die u contacteerden, waardoor het wel mensen met geld moeten zijn (CGVS, p.19).

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de dood van uw oom omwille van politieke redenen en uw hierop volgende kritische video, en uw hieraan gelinkte persoonlijke problemen, komen er ook vraagtekens bij de omstandigheden waarin uw vriend P. overleden zou zijn.

Het CGVS doet echter nog volgende vaststellingen rond de (omstandigheden van de) dood van P. die verder uw geloofwaardigheid onderuit halen.

o U stelt meerdere malen dat u na de bedreigingen niet buiten kwam en zich enkel 's nachts op straat begaf. Klanten wimpelde u ook af door te stellen dat u ze niet kon helpen (CGVS, p.19). Nochtans verklaart u dat de shooting – die u klaarblijkelijk wel aanvaardde – waarbij P. overleed, overdag plaatsvond op straat (CGVS, p.14,20).

o Hoe dit komt, is omdat u voor sommige klanten toch een uitzondering maakte. De klant verzorgde dan jullie transport om jullie af te zetten op de locatie (CGVS, p.20). Net die dag was de heenreis in orde, maar de terugreis niet, de chauffeur was namelijk verdwenen waardoor jullie aan een halte een beetje verderop moesten wachten op jullie vervoer (CGVS, p.20). Dit is echter niet aannemelijk.

o U stelt dat u reeds in de verte een motorfiets zag afkomen waarop twee mensen zaten. Uit uw beschermingsinstinct, wegens de reeds ontvangen bedreigingen, dook u weg naar een drukke plaats. P. raakte echter gewond (CGVS, p.14). Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat jullie naast elkaar liepen, u bij het horen van de schoten schrok en uzelf op de grond liet vallen (CGVS, p.21).

De vaststelling dat u naargelang het u behoefte uw verklaringen wijzigt, oppervlakkige kennis heeft met betrekking tot de dood van uw oom en zijn activiteiten en de dood van P., zorgt ervoor dat het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaringen hierdoor vervolgd te worden.

Enkele bevindingen op uw sociale media spreken uw verklaringen tegen.

- U stelt dat u na de rechtszaak van P. niet meer buiten kwam, uit angst voor uw leven. U woonde boven uw werk dus u had geen reden meer om buiten te komen, tot aan uw vertrek uit Angola (CGVS, p.14-15). U woonde in Kamama, waar het kantoor gelegen was van 2021 tot aan uw vertrek uit Angola (CGVS, p.5). Op uw Instagram zijn foto's te vinden dat u buiten staat te poseren met een groep mensen. De foto's dateren van 18 juni 2023. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.
- U had geen contact meer met uw moeder en broers, nadat uw ouders uit elkaar gingen in 2018 (CGVS, p.7,10). Op een facebookpost daterende van 23 maart 2023 is te zien hoe uw broer M. uw foto liket. Dit doet vermoeden dat u wel degelijk nog in contact staat met uw familie. Op 20 december 2019 postte u nog een eerbetoon aan uw familie op uw pagina. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw identiteitskaart is louter een aanwijzing van uw identiteit.
- De identiteitskaart van P. is louter een aanwijzing van P.'s identiteit.
- De overlijdensakte en het arrest in verband met P.'s overlijden ondersteunen enkel uw verklaringen over P.'s dood, niet dat u hiervan getuige zou zijn geweest, noch de exacte omstandigheden van overlijden.
- Het filmpje over de verwonding van uw oom kan over eender wie gaan en in eender welke context gemaakt zijn.

Bovenstaande vaststellingen leiden in ieder geval tot de conclusie dat u niet weet te overtuigen wat uw beweerde vluchtmotief uit Angola betreft: u kan amper iets vertellen over het beweerde politieke activisme van uw oom, diens hieruit vloeiende overlijden, maar ook niet over de video die u over zijn dood zou hebben gemaakt in 2022. U kan evenmin enige vorm van materieel bewijs neerleggen over de cruciale elementen in uw relaas – met name over het activisme van uw oom, noch over de door u gemaakte video. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de kern van uw asielaanvraag, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde persoonlijke problemen die hieruit voortgevloeid zouden zijn.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5 mei 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart de Angolese autoriteiten en politie te vrezen, die zijn oom en vriend vermoordden, alsook de familie van zijn vermoorde vriend. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U legt ongeloofwaardige verklaringen af met betrekking tot uw paspoort.

- U stelt uw paspoort te hebben verloren op de grens met Spanje. Uw paspoort zat in uw reistas, samen met verschillende kleren en andere relevante documenten (CGVS, p.11). U deed geen aangifte, omdat het voor u enkel maar meer problemen zou bezorgen (CGVS, p.11). Het is niet geloofwaardig dat u geen aangifte deed van het verlies van uw paspoort, aangezien het gaat om een waardevol identiteitsdocument.*
- U stelt eerst dat u naast uw paspoort, verzekering, vaccinatiekaart en vliegticket geen andere documenten nodig had om te reizen (CGVS, p.12). Slechts wanneer u expliciet de vraag wordt gesteld of u een visum nodig had, geeft u toe dat u een visum voor Portugal bezat (CGVS, p.12).*

- U stelt niet naar de ambassade te zijn geweest of vingerafdrukken te hebben gegeven. N. had alles geregeld in verband met uw vertrek (CGVS, p.12). Dit is echter niet in lijn met de procedures die doorlopen moeten worden om een Schengenvisum te bekomen. Het is daarbij verplicht om biometrische gegevens zoals vingerafdrukken te laten nemen om een visum aan te vragen bij een ambassade. Gezien de noodzaak van biometrische gegevens moet u een visum dus in persoon aanvragen.

- U stelt eerst een paspoort te hebben sinds 2023-2024. Onmiddellijk komt u op uw antwoord terug en stelt u dat u geen paspoort had omdat u de middelen niet had. Later verklaart u echter dat u al sinds jongs af aan een paspoort had, omdat uw vader wou dat al zijn kinderen administratief in orde waren (CGVS, p.11-12). Dit doet vermoeden dat u mogelijks weldegelijk al eerder Angola verliet, in tegenstelling tot wat u beweert.

U bent **tegenstrijdig** over hoe u uw paspoort kwijtraakte.

- Op het CGVS stelt u uw paspoort te zijn verloren aan de grens met Spanje (CGVS, p.11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u uw paspoort te zijn verloren bij uw aankomst in Portugal (Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 07.04.2025, hierna DVZ, p.10).

Deze vaststellingen met betrekking tot uw paspoort doen vermoeden dat u uw paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties, omdat deze mogelijks informatie bevat met betrekking tot in- en uitreisdata en stempels die niet overeenstemmen met uw verklaringen.

U liet na een cruciaal element te vermelden bij de DVZ.

- Na de dood van uw oom postte u een video op YouTube waarin u aanklaagt dat zijn zaak niet werd onderzocht en er dus geen rechtvaardigheid is in de zaak van uw oom (CGVS, p.14). U werpt eveneens een kritische blik op de democratie in Angola (CGVS, p.17). Door deze video kreeg u meer bedreigingen wat geleid zou hebben tot de dood van uw vriend P. (CGVS, p.14). Nochtans stelt u aan de start van het onderhoud dat u de essentie van uw motieven kon meedelen, u alle belangrijke gebeurtenissen kon vertellen desondanks dat u niet uitgebreid op alles kon ingaan (CGVS, p.3; CGVS-vragenlijst, p.2). Dat u niet uitgebreid op alles kon ingaan is echter geen verschoningsgrond voor het niet vermelden van dit element aangezien dit een **cruciaal gegeven** is in uw verhaal. U geeft hiermee de indruk dat u dit gebruikt om uw verhaal aan te dikken.

- Het is bovendien opmerkelijk dat al uw belangrijke documenten en bewijzen, zoals uw paspoort en de harddisc waarop de video in kwestie en de dreigberichten te zien zijn, zich bevonden in de reistas die u kwijtraakte (CGVS, p.11,18,19). Dat maakt het des te vreemder dat u geen aangifte deed van het verlies van uw reistas (CGVS, p.11).

Uw kennis met betrekking tot uw oom, zijn politieke activiteiten, zijn vervolging en zijn dood laat te wensen over – zeker rekening houdend met uw verklaringen dat u bijna twee jaar bij hem zou ingewoond hebben – tot aan zijn beweerde overlijden (sinds 2018). U stelt dat uw oom vervolgd en gedood werd omwille van zijn politieke activiteiten (CGVS, p.7).

- Zo kan u zo goed als niets vertellen over zijn beweerde politieke activiteiten:

- o U stelt dat uw oom de functie 'hoofd van de afdeling van de betogingen' bekleedde. U weet echter niet wat het takenpakket van uw oom inhield (CGVS, p.8).

- o U weet dat uw oom actief was voor het FNLA, waar dit voor staat weet u niet (CGVS, p.8,6).

- o U stelt dat uw oom altijd naar manifestaties ging of deelnam aan vergaderingen, maar stelt tegelijk dat u altijd dacht dat hij ging werken (CGVS, p.8).

- o U stelt dat enkel (zijn vriend) H. op de hoogte was van zijn politieke activiteiten, maar weet niet hoe de autoriteiten hiervan op de hoogte raakten (CGVS, p.16).

- o Over zijn politieke visie kan u enkel verklaren dat hij streed voor de democratie door te betogen, maar kan u verder niet in detail treden (CGVS, p.16).

- o Het enige wat u kan vertellen over de beweerde activiteiten van uw oom heeft u vernomen van diens vriend 'H.' wat zoals gezegd niet geloofwaardig overkomt aangezien u toch twee jaar heeft samengewoond met uw oom. Dit laatste in acht nemend is het niet aannemelijk dat uw verklaringen over uw ooms beweerde politieke activisme zo pover zijn.

- Verder weet u evenmin veel te vertellen over de dood van/aanslag op uw oom in 2020:

- o U weet niet door wie uw oom werd gedood (CGVS, p.7,15). U vermoedt dat het agenten waren, maar weet dit niet met zekerheid. Dit is vreemd aangezien u achteraf wel een klacht neerlegde (CGVS, p.8).

- o U weet niet of uw oom gekend was bij de politie (CGVS, p.8).

- o U weet niet wat specifiek aanleiding gaf tot uw ooms dood (CGVS, p.16).

- o U stelt dat uw oom vervolgd werd voor zijn overlijden omwille van zijn politieke activiteiten, maar kan slechts één concrete aanval opnoemen uit 2016 of 2017, en kan hier ook weinig over vertellen (CGVS, p.16).

- o U weet niet waar uw oom is aangevallen of door wie (CGVS, p.16).

Aangezien u verklaart dat de vervolging van uw oom en zijn dood die hieruit voortvloeide, rechtstreeks aanleiding gaven tot de video die u (twee jaar later) publiceerde kan van u verwacht worden dat u over deze beide aspecten voldoende informatie en details kan geven. Dat u hier niet in slaagt zet reeds uw geloofwaardigheid op de helling.

U legt verder erg oppervlakkige verklaringen af met betrekking tot de video in kwestie en spreekt uzelf op verschillende momenten tegen.

- Het is opmerkelijk dat u pas na twee jaar besloot een filmpje te maken over de gebeurtenis met uw oom. U stelt hierover dat u in 2022 merkte dat u veel volgers had en op die manier hoopte dat het onderzoek zou heropend worden (CGVS, p.17).
- U stelt dat u voor de video over uw oom ook al eerder video's maakte die kritische content over de Angolese autoriteiten bevatten (CGVS, p.17). Hoe het kan dat u dan eerder geen bedreigingen kreeg, komt volgens u omdat u slechts 2000 volgers had en uw volgersaantal na de video steeg tot 140.000 volgers, terwijl u eerder nog verklaarde dat u besloot de video te posten net doordat u zo'n groot bereik had (CGVS, p.17,19).
- U stelt in de video kritische uitingen te doen over de Angolese democratie en autoriteiten. Specifiëren doet u dit echter niet en u komt niet verder dan dat er veel onrechtvaardigheid is voor de bevolking en dat machtshebbers er niets aan doen (CGVS, p.17).
- U legt zoals hierboven aangehaald geen enkel materieel bewijs neer van de door u vermelde video die uiteindelijk geleid zou hebben tot uw vlucht uit het land.

Het CGVS merkt volgende zaken op in verband met uw beweerde persoonlijke bedreigingen.

- U stelt dat u na de aangifte bij de SIC, de Serviço de Investigação Criminal, bedreigd werd – in 2020. De bedreigingen kwamen aan de lopende band (CGVS, p.18,19). Dit betekent dat u na de eerste bedreiging **nog vier jaar in Angola verbleef**.
- Bij de DVZ stelt u dat u nooit fysiek werd bedreigd en dat ze u enkel kwamen zoeken (zie CGVS-vragenlijst, p.2). Voor het CGVS verklaart u dat u eenmaal fysiek werd aangevallen nadat u onderweg was van uw werk (CGVS, p.19).
- U weet bovendien niet eens wie u bedreigt, maar bent anderzijds zeker dat het agenten zijn (CGVS, p.18). U dan gevraagd hoe u hier zo zeker van kan zijn, stelt u dat de burens politieagenten hadden gezien en omdat het privé-nummers zijn die u contacteerden, waardoor het wel mensen met geld moeten zijn (CGVS, p.19).

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de dood van uw oom omwille van politieke redenen en uw hierop volgende kritische video, en uw hieraan gelinkte persoonlijke problemen, komen er ook vraagtekens bij de omstandigheden waarin uw vriend P. overleden zou zijn.

Het CGVS doet echter nog volgende vaststellingen rond de (omstandigheden van de) dood van P. die verder uw geloofwaardigheid onderuit halen.

- o U stelt meerdere malen dat u na de bedreigingen niet buiten kwam en zich enkel 's nachts op straat begaf. Klanten wimpelde u ook af door te stellen dat u ze niet kon helpen (CGVS, p.19). Nochtans verklaart u dat de shooting – die u klaarblijkelijk wel aanvaardde – waarbij P. overleed, overdag plaatsvond op straat (CGVS, p.14,20).
- o Hoe dit komt, is omdat u voor sommige klanten toch een uitzondering maakte. De klant verzorgde dan jullie transport om jullie af te zetten op de locatie (CGVS, p.20). Net die dag was de heenreis in orde, maar de terugreis niet, de chauffeur was namelijk verdwenen waardoor jullie aan een halte een beetje verderop moesten wachten op jullie vervoer (CGVS, p.20). Dit is echter niet aannemelijk.
- o U stelt dat u reeds in de verte een motorfiets zag afkomen waarop twee mensen zaten. Uit uw beschermingsinstinct, wegens de reeds ontvangen bedreigingen, dook u weg naar een drukke plaats. P. raakte echter gewond (CGVS, p.14). Later tijdens het onderhoud verklaart u echter dat jullie naast elkaar liepen, u bij het horen van de schoten schrok en uzelf op de grond liet vallen (CGVS, p.21).

De vaststelling dat u naargelang het u behoef uw verklaringen wijzigt, oppervlakkige kennis heeft met betrekking tot de dood van uw oom en zijn activiteiten en de dood van P., zorgt ervoor dat het CGVS geen geloof hecht aan uw verklaringen hierdoor vervolgd te worden.

[...]

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw identiteitskaart is louter een aanwijzing van uw identiteit.
- De identiteitskaart van P. is louter een aanwijzing van P.'s identiteit.
- De overlijdensakte en het arrest in verband met P.'s overlijden ondersteunen enkel uw verklaringen over P.'s dood, niet dat u hiervan getuige zou zijn geweest, noch de exacte omstandigheden van overlijden.
- Het filmpje over de verwonding van uw oom kan over eender wie gaan en in eender welke context gemaakt zijn.

Bovenstaande vaststellingen leiden in ieder geval tot de conclusie dat u niet weet te overtuigen wat uw beweerde vluchtmotief uit Angola betreft: u kan amper iets vertellen over het beweerde politieke activisme van uw oom, diens hieruit vloeiende overlijden, maar ook niet over de video die u over zijn dood zou hebben gemaakt in 2022. U kan evenmin enige vorm van materieel bewijs neerleggen over de cruciale elementen in uw relaas – met name over het activisme van uw oom, noch over de door u gemaakte video. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de kern van uw asielaanvraag, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde persoonlijke problemen die hieruit voortgevloeid zouden zijn."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker stelt dat hij van Portugal naar België reisde met een bus, dat hij een visum voor Portugal had en dat hij aldus op illegale wijze van Portugal naar België reisde, reden waarom hij geen aangifte deed van het verlies van zijn reistas, dient erop gewezen dat niets verzoeker ervan weerhield om in Portugal, Spanje of Frankrijk, alle EU-lidstaten waar hij doorreisde op weg naar België, om internationale bescherming te verzoeken en er het verlies van zijn reistas, met hierin belangrijke documenten, aan te geven. Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat verzoekers verklaringen, over de wijze waarop hij een Portugees visum bewoog, niet overeenstemmen met de regels die van toepassing zijn om een Schengenvisum te bekomen. Dat verzoeker bovendien aanvankelijk verklaarde dat hij sinds 2023-2024 een paspoort had, onmiddellijk hierna stelt dat hij geen paspoort had en later dan weer stelt dat zijn vader voor al zijn kinderen een paspoort had voorzien, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Of verzoeker al dan niet de middelen had om een paspoort te bekomen, doet geen afbreuk aan het tegenstrijdig karakter van zijn verklaringen over zijn paspoort. Dat het paspoort dat zijn vader voor hem regelde vervallen was, zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, is slechts een *post factum* opgeworpen blote bewering. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift plots stelt te weten dat hij zijn paspoort in Portugal verloor maar dat hij niet meer weet of dit bij zijn aankomst in Portugal dan wel aan de Spaanse grens was, terwijl hij eerder bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij zijn paspoort verloor bij zijn aankomst in Portugal en bij de commissaris-generaal stelde dat hij zijn paspoort aan de Spaanse grens verloor, komt hij niet verder dan het op gekunstelde wijze *post factum* trachten te verzoenen van zijn eerdere, tegenstrijdige verklaringen. Dergelijk verweer is geenszins ernstig. Temeer daar hij in zijn verzoekschrift toevoegt dat hij pas aan de Spaanse grens merkte dat zijn reistas er niet meer was, terwijl hij eerder verklaarde dat hij zijn paspoort, dat zich in deze reistas zou hebben bevonden, bij zijn aankomst in Portugal verloor en hij nog twee weken in Portugal verbleef alvorens via Spanje en Frankrijk naar België te reizen. Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker het verlies van zijn reistas pas zou opmerken bij de Spaanse grens. Aldus wordt eens te meer afbreuk gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, hetgeen des te meer doet vermoeden dat hij zijn paspoort voor de Belgische asielinstanties verborgen houdt.

Verder herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet op alles kon ingaan. Hiermee werpt hij echter geen ander licht op de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat dit geen afdoende verschoning vormt voor het onvermeld laten van het plaatsen van een video op YouTube en de hieruit voortvloeiende problemen, die blijkens zijn verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een kernelement van zijn vluchtrelaas uitmaken.

Wat betreft de beweerde politieke activiteiten van zijn oom komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan zijn beperkte kennis hierover te herhalen, te stellen dat hij hier geen interesse voor had en te stellen dat hij alles heeft verteld wat hij weet over de dood van zijn oom in 2020. Het louter herhalen van en volharden in reeds afgelegde verklaringen, is evenwel niet van aard om op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing aangaande deze verklaringen een ander licht te werpen. Bovendien kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich terdege over de politieke activiteiten van zijn oom en diens dood zou trachten te informeren, temeer daar kan worden aangenomen dat hij nog contact heeft met zijn familie.

Waar verzoeker stelt dat hij eerst niet veel volgers had op zijn YouTube-kanaal en dat hij in 2022, toen hij zag dat hij meer volgers had, besliste om de betreffende video te plaatsen, hopen op gerechtigheid, komt hij niet verder dan het op gekunstelde wijze *post factum* trachten te verzoenen van zijn eerdere, tegenstrijdige verklaringen, hetgeen uiteraard deze tegenstrijdigheid niet ongedaan maakt. In de bestreden beslissing wordt immers terecht opgemerkt dat verzoeker eerst verklaarde dat hij de video over zijn oom plaatste omdat hij veel volgers had, terwijl hij later stelde dat hij niet eerder werd bedreigd omwille van andere video's op zijn YouTube-kanaal aangezien hij toen slechts 2000 volgers had en dit aantal pas na de video over zijn oom steeg naar 140000.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij boven zijn werkplek verbleef en dat hij zich enkel naar zijn werk verplaatste om geen risico's te nemen, komt hij niet verder dan het herhalen van zijn eerdere

verklaringen dienaangaande, hetgeen op zich evenwel geen ander licht werpt op de voormelde, pertinente motivering dienaangaande in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een trauma heeft opgelopen toen hij zijn oom thuis dood aantrof, hetgeen volgens een door hem aangehaalde (verzoekschrift, p. 7) studie een impact kan hebben op het geheugen, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig medisch en/of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij met mentale gezondheidsproblemen te kampen heeft, laat staan dat en/of de manier waarop deze gezondheidsproblemen zijn geheugen zouden beïnvloeden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde vluchtrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat een aantal bevindingen op verzoekers sociale media niet overeenstemmen met zijn verklaringen, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de

hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op het bestaan van corruptie, het escaleren van geweld bij betogingen en gedwongen ontruimingen, dient erop gewezen dat deze elementen op zich niet duiden op het bestaan van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in Angola in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER